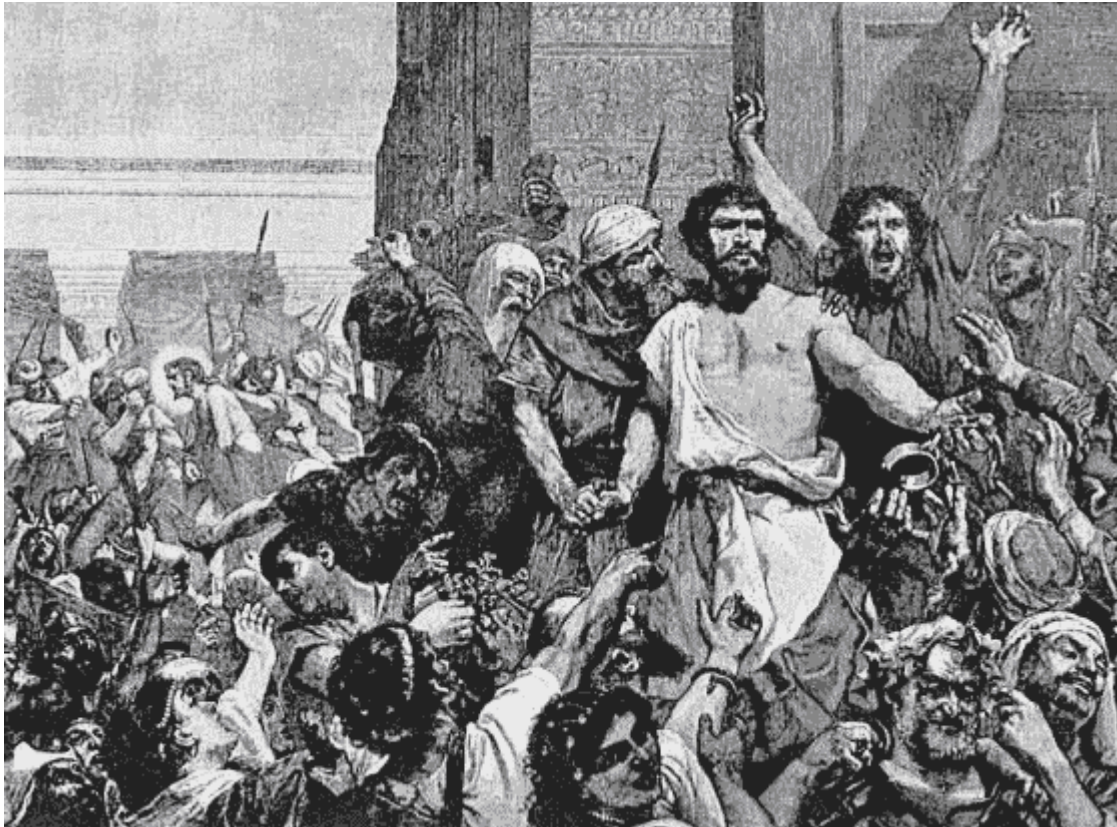

De betekenis van Barabbas

Twee gevonden stukjes over Barabbas vond ik zo belangrijk dat ik ze bewerkt heb en samengebundeld (M.V.)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977
Update 27-2-2008; 23-2-2018 (plaatje)

“Maar de overpriesters en de ouderlingen hebben de scharen aangeraden, dat zij Bar-Abbas zouden begeren, en Jezus doden. En de stadhouder, antwoordende, zeide tot hen: Welke van deze twee wilt gij, dat ik u zal loslaten? En zij zeiden: Bar-Abbas”. (Mattheüs 27:20, 21).

1. Barabbas, de zoon van de vader

Barabbas blijft een mysterie. Alles wat we van hem weten is een erg korte beschrijving in elk van de Evangelieën. In Mattheüs is hij gewoon “een welbekende gevangene” (Mattheüs 27:16). In Markus is hij “gevangen met andere medeoproermakers, die in het oproer een doodslag gedaan had” (Markus 15:7). In Lukas was hij “om zeker oproer, dat in de stad geschied was, en om een doodslag, in de gevangenis geworpen” (Lukas 23:19). Johannes zegt eenvoudig: “Bar-Abbas was een moordenaar¹” (Johannes 18:40). Hij was al deze dingen samen, en kon misschien wel een lid geweest zijn van de Zeloten², een militante partij die ijverde voor het herstel van het Koninkrijk van hun **vader** David, ijverig om een koning te kronen, ijverig in de opstand tegen het Romeinse bewind. Het volk werd nu de keuze gegeven: de OPSTANDIGE man of de OPSTANDING-man.

Van Barabbas is niet veel geweten, maar zijn naam heeft een opmerkelijke betekenis: Barabbas, een Aramese naam, en méér dan dat, want die naam betekent “zoon van de **vader**”. *Bar* = zoon, en *ab-ba(s)* = **vader**. Barabbas is de perfecte metafoor van de tijdelijke, aardse man, de zoon van zijn **va-**

¹ Gr. *lèstès*: rover; vrijbuiters. Van *lèsteia*: (het) roven; *pluralis*: strooptochten. (Prisma G/N). Kantt. 56 SV: Of, straat-schender en oproermaker; Lukas 23:25.

² Zeloten, een groepering onder de joden in de 1ste eeuw n.C., die sterk ijverde voor nationale zelfstandigheid. Zij waren het vooral die aanleiding hebben gegeven tot de grote opstand tegen de Romeinen (66–71 n.C.). (Encarta 2002).

der naar het vlees. Daartegenover kennen we Jezus, de Zoon van de (hemelse) **Vader**. Zodoende werd de keuze van het volk een geestelijke keuze: kiezen tussen de zoon van de (aardse) vader en de Zoon van de (hemelse) Vader. Zij kozen, zoals we weten, voor de zoon van de vader en leverden de Zoon van de (hemelse) Vader uit om gekruisigd te worden, in de plaats van Barabbas.

Als een oproerling die vocht tegen de Romeinse overheersing (indien dat waar is) was Barabbas vooreerst een **patriot**. U merkt het wel, het woord “patriot” betekent “vader” en patriottisme is letterlijk “**vaderisme**”. In die tijd betekende dat toewijding aan de natie met haar **patriarchen** (bestuurders van een vaderhuis) Abraham, Izaak, Jakob en David. Barabbas was dan een ware “zoon van de vaders” die zijn leven riskeerde in zijn heroïsche strijd voor de vrijheid van zijn natie. Het is een zelfde soort strijd als tegenwoordig die van Israël tegen de palestijnen en de islamitische vijanden waardoor zij ingesloten zijn!

Barabbas was hoogstwaarschijnlijk een Joodse **patriot** die vocht tegen de vreemde overheersing. Hij leverde parallel met Jezus een strijd voor het Koninkrijk van David. Hij streed echter een aardse, vleeselijke strijd, terwijl de Heer Jezus het Koninkrijk wilde oprichten op de ware, geestelijke manier, door geloof in de ware Zoon van David die gezonden was door de Vader in de Hemelen.

De gewichtigheid van de keuze tussen deze twee ‘zonen van de vader’ wordt nog vergroot als we even bedenken dat dit precies de keuze is die Jezus voor alle mensen - van alle tijden en geslachten - heeft bepaald. Het gaat om de gehoorzaamheid aan Mattheüs 23:9:

“En gij zult niemand uw vader noemen op de aarde; want Eén is uw Vader, namelijk Die in de hemelen is”.

De keuze is aan ons, en ze is niet vrijblijvend. Waar kiezen wij voor? De menselijke vader, of de Goddelijke Vader? Mens de vader, of God de Vader? Barabbas, of Jezus?

2. Barabbas' theorie over de Verzoening

Naar C.I. Scofield (ingekort en bewerkt)

Barabbas was veroordeeld tot de dood en wachtte op zijn executie. De Romeinen prepareerden drie kruisen en één ervan was voor hem. Twee opstandelingen zouden samen met hem sterven, maar hij, de grootste crimineel van de drie, zou de middelste, de ‘voornaamste’ plaats innemen.

Maar de gevangenisdeur ging voor hem open en de bewaker zei tot hem: “u bent vrij, ga heen Barabbas, een ander gaat in uw plaats”!

Hij zal zich afgevraagd hebben “wie zal er in mijn plaats moeten sterven?”, en “welke misdaad kon groter zijn dan de mijne?” Hij zal waarschijnlijk benieuwd naar Golgotha zijn gelopen, samen met de vele andere nieuwsgierigen.

Barabbas kende Hem uiteraard. Zijn vervanger die in pijnen aan het kruis hing was de nieuwe Leraar uit Galilea, een onschuldige die geliefd was bij Zijn discipelen.

Barabbas dacht nu na; hij hoefde geen theoloog te zijn om zich een goed werkende theorie over het werk van de Verzoening te vormen:

1. Hij wist dat hij schuldig werd bevonden en het doodvonnis over hem was uitgesproken (Lukas 23:25). In dat opzicht was hij een metafoor van alle mensen (Romeinen 3:10-20; Galaten 3:10).
2. Barabbas wist dat de Lijdende geen zonde had begaan (Johannes 8:46; 19:4; 1 Petrus 2:22).
3. Hij beseftte dat Jezus voor hem een ware plaatsvervanger was. Hij stierf in en op zijn plaats. Hij wist dat Jezus een onschuldige Heilige was en dat Hij de straf droeg die de Romeinse wet over hem, Barabbas, had uitgesproken. Terwijl velen in de honderden jaren na deze terechtstelling eraan zouden twijfelen of Jezus' dood wel plaatsvervangend en substitutioneel was, kon Barabbas dit niet betwijfelen (2 Korinthiërs 5:21; Galaten 3:13; 1 Petrus 2:22-24; 3:18; Jesaja 53:5-6).
4. Hij wist dat hij niets had gedaan om dit buitengewone middelaarschap van de plaatsvervangende dood te verdienen. Het viel hem gewoon in handen, als een daad van pure genade (Psalm 69:19-20; Efeziërs 2:4-9; 2 Timotheüs 1:9; Titus 2:11; Romeinen 4:4-5).

5. Hij wist dat Christus' dood voor hem perfect deugdelijk was. Hij hoefde daar helemaal niets aan toe te voegen, geen eigen werk noch betaling. Enkel omdat Christus stierf, was hij levend. De enige vraag bij Pilatus was of Christus zou sterven OF Barabbas. Van zodra beslist werd dat Christus zou sterven, was Barabbas vrij. Zijn zekerheid was compleet op het ogenblik dat zijn Plaatsvervanger zei: "Het is volbracht!" en Hij de geest gaf (Johannes 19:30; Efeziërs 1:7; Kolossenzen 1:14; Romeinen 5:9; 1 Johannes 1:7; Kolossenzen 1:20; Hebreëen 10:10, 14).

John McNeill, de grote Schotse prediker, zei: "Mijn broeders, laat mij u de theorie van Barabbas aanbevelen over de Verzoening. Het is een goede theorie om over te prediken, over te zingen, bij te sterven. Kent u enige andere theorie die zo degelijk is?"

<http://www.fundamentalbiblechurch.org/Info/fbcfea.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm